

Sygn. akt VI ACa 629/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Jolanta Pyżlak

Sędziowie: SA Małgorzata Kuracka (spr.)

SO del. Anna Szymańska - Grodzka

Protokolant: Izabela Nowak

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

przy udziale (...) sp. z o.o. w W. i S. Z. (1)

o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 17 lutego 2015 r.

sygn. akt XVII AmE 86/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 629/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2014 r. nr (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po rozpatrzeniu na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm.,) wniosku S. Z. (1) o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W., stwierdził, że wstrzymanie dostarczania w dniach od 19 czerwca 2013 r. do 27 czerwca 2013 r. energii elektrycznej przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na zlecenie (...) S.A. z siedzibą w W. do lokalu mieszkalnego S. Z. (1) było nieuzasadnione.

(...) S.A. z siedzibą w W. w złożonym odwołaniu zaskarżyła powołaną decyzję Prezesa URE w całości, zarzucając:

1. naruszenie art. 77 § 1 w zw. z art. 7 kpa, poprzez brak dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w sprawie i pominięcie okoliczności, że wezwanie do zapłaty skierowane do odbiorcy z dnia 16 stycznia 2013 r. oraz zlecenie wstrzymania dostaw energii za zadłużenie z dnia 19 czerwca 2013 r., a także wezwanie do zapłaty z dnia 17 czerwca 2013

r. dotyczyły tej samej faktury VAT o nr (...) z dnia 1 listopada 2012 r., a w konsekwencji ustalenie przez pozwanego, że (...) S.A. nie dochowała procedury określonej w art. 6 ust. 3a Pe;

2. naruszenie art. 6 ust. 3a Pe, polegające na błędnej wykładni tego przepisu sprowadzającej się do uznania, iż dla wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne konieczna jest tożsamość zaległych należności za energię elektryczną wskazanych w powiadomieniu określonym w art. 6 ust. 3a Pe oraz w zleceniu wstrzymania dostaw energii elektrycznej wystawionym przedsiębiorstwo świadczące usługi dystrybucji energii elektrycznej, pomimo faktycznego zwlekania z zapłatą należności za energię elektryczną przez odbiorcę w dacie wstrzymania dostaw energii elektrycznej oraz dochowaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne procedury przewidzianej w art. 6 ust. 3a Pe;

3. naruszenie art. 6 ust. 3a Pe, polegające na jego błędnym zastosowaniu poprzez przyjęcie, iż dla wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne konieczne było dysponowanie potwierdzeniem odbioru wezwania do zapłaty pomimo, że S. Z. (1) potwierdziła odbiór tego wezwania w toku korespondencji z (...) S.A., poprzedzającej wstrzymanie dostaw energii elektrycznej.

Podnosząc powyższe odwołujący wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i stwierdzenie, iż wstrzymanie dostawy energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego S. Z. (1) nie było nieuzasadnione; ewentualnie uchylene zaskarżonej decyzji i „przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia”. Nadto odwołujący wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowana S. Z. (1) w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie odwołania w całości.

Wyrokiem z dnia 17 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego tytułem kosztów zastępstwa procesowego kwotę 360 zł.

Sąd Okręgowy ustalił, że (...) S.A. z siedzibą w W. jest przedsiębiorstwem energetycznym prowadzącym działalność gospodarczą m.in. w zakresie dystrybucji energii elektrycznej. Na podstawie umowy z dnia 10 czerwca 2002 r. zawartej pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W., a S. Z. (1) dotyczącej sprzedaży energii elektrycznej, (...) S.A. z siedzibą w W. zobowiązany był do sprzedaży energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego, zajmowanego przez S. Z. (1) przy ul. (...) w W.. W dniu 16 stycznia 2013 r. przedsiębiorstwo (...) S.A. wystawiło S. Z. (1) wezwanie do zapłaty na kwotę 3 111,81 zł w związku z nieuregulowaniem zaległej faktury VAT nr (...) z dnia 1 listopada 2012 r., płatnej do dnia 10 grudnia 2012 r. Na wymienioną w wezwaniu kwotę składały się również trzy noty odsetkowe o łącznej wartości 0,47 zł oraz wskazana na odwrocie wezwania kwota 134,48 zł z faktury zaliczkowej z dnia 1 listopada 2012 r. z terminem płatności w dniu 10 grudnia 2012 r. W wezwaniu wyznaczono dodatkowy 14-dniowy termin uregulowania zaległych i bieżących należności oraz poinformowano, że w przypadku braku wpłaty nastąpi wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej. Następnie w piśmie z dnia 17 stycznia 2013 r. przedsiębiorstwo (...) S.A. poinformowało S. Z. (1), że kwota 3 111,81 zł może zostać uregulowana w dziesięciu miesięcznych ratach zgodnie z podanym harmonogramem. Pierwszą ratę określono w wysokości 321,81 zł. Pozostałe jedenaście rat po 310,00 zł. W piśmie z dnia 17 stycznia 2013 r. podano również nowe terminy płatności, dotyczące rozłożonej na raty należności. Termin płatności ostatniej raty wyznaczono na dzień 30 października 2013 r. W związku ze złożoną przez panią Z. reklamacją (...) pismem z dnia 15 lutego 2013 r. poinformowała odbiorcę energii, że rozliczenia od dnia 30 kwietnia 2008 r. prowadzone były w oparciu o wskazania prognozowane. Na podstawie dokonanego odczytu ze zdemontowanego licznika energii elektrycznej nr (...) dokonano korekty rozliczeń za okres od dnia 30 kwietnia 2008 r. do dnia 8 października 2012 r. z uwzględnieniem cen obowiązujących w danym okresie rozliczeniowym. W wyniku przeprowadzonej korekty (...) stwierdziła, że do zapłaty pozostała kwota 2 859,69 zł i zaproponowała rozłożenie płatności na 16 miesięcznych rat według przedstawionego harmonogramu po 180 zł (pierwsza rata 159,69 zł) z terminem ostatniej raty w dniu 13 czerwca 2014 r. W piśmie znajdowała się informacja, że brak dotrzymania powyższych terminów spowoduje anulowanie planu ratalnego oraz wszczęcie obowiązującej procedury windykacyjnej. Następnie pismami z dnia 12 kwietnia 2013 r. oraz z dnia 23

maja 2013 r. przedsiębiorstwo (...) S.A. poinformowało S. Z. (1), iż urządzenia pomiarowo rozliczeniowe zakładane przez (...) sp. z o.o. posiadają ważną cechę legalizacyjną nałożoną przez Główny Urząd Miar, która ma swój określony termin ważności. Nałożona cecha legalizacyjna na licznik obsługujący lokal pani Z. wskazywała konieczność jego wymiany w 2012 r. W dniu 22 sierpnia 2012 r. licznik został wymieniony. Na podstawie odczytu z dnia wymiany została sporządzona faktura VAT nr (...) na kwotę 2 976,86 zł. Ze względu na brak rzeczywistych odczytów wskazania licznika przyjmowane do rozliczeń były prognozowane. Przyjęte do wcześniejszych rozliczeń zużycie było niższe niż rzeczywiste i z tego powodu w fakturze VAT nr (...) zostało rozliczone także zużycie wcześniej dostarczonej energii. Dlatego też zużycie 6 442 kWh zarejestrowane przez licznik zostało rozliczone w cenach obowiązujących w okresie od 2008 r. do dnia 22 sierpnia 2012 r. W wyniku przeliczeń należność wynikająca z faktury VAT nr (...) zmniejszyła się o kwotę 386,60 zł. Następnie w dniu 17 czerwca 2013 r. przedsiębiorstwo (...) S.A. wystawiło kolejne wezwanie do zapłaty opiewające na kwotę zadłużenia 2 863,00 zł z pouczeniem, że w przypadku braku spłaty należności w ciągu 7 dni sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego. W wezwaniu podano numery faktur VAT, daty ich wystawienia i terminy płatności poszczególnych należności. Kwota do zapłaty z faktury VAT nr (...) została określona w wysokości 542,84 zł.

W dniu 19 czerwca 2013 r. przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. na zlecenie (...) S.A. wstrzymało dostarczanie energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego S. Z. (1) położonego przy ul. (...) w W.. Zlecenie wstrzymania dostawy energii elektrycznej wystawione w dniu 17 czerwca 2013 r. zawierało informację o zadłużeniu w opłaceniu należności za energię elektryczną przez panią Z. na kwotę 2 863,00 zł wraz z zestawieniem niezapłaconych faktur VAT, które było identyczne z zestawieniem wyszczególnionym w wezwaniu do zapłaty z dnia 17 czerwca 2013 r. W dniu 27 czerwca 2013 r. nastąpiło wznowienie dostawy energii elektrycznej do powyższego lokalu mieszkalnego.

Pismem z dnia 5 lipca 2013 r. przedsiębiorstwo (...) S.A. poinformowało S. Z. (1), że na podstawie zużycia energii elektrycznej z nowego licznika zostały sporządzone faktury VAT korygujące, na podstawie średniego dobowego zużycia 3,17 kWh, określone na podstawie odczytów z dnia 27 czerwca 2013 r. oraz z dnia 22 sierpnia 2012 r. Ponadto oznajmiło, że w wyniku korekty powstała różnica – nadpłata w wysokości 1 220,23 zł. W kolejnym piśmie z dnia 18 lipca 2013 r. (...) S.A. poinformowała panią Z. o podstawie prawnej wstrzymania dostarczania energii elektrycznej oraz wyliczonej ponownie kwocie zaległej należności w wysokości 282,67 zł wynikająca z faktury VAT nr (...) na kwotę 107,94 zł oraz z faktury VAT nr (...) na kwotę 174,73 zł.

W dniu 20 września 2013 r. do Prezesa URE wpłynęło pismo S. Z. (1) z dnia 18 września 2013 r., zawierające skargę na nieuprawnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w W.. Pani Z. zakwestionowała prawidłowość dokonanych rozliczeń za faktycznie zużytej energię elektryczną, a także zarzuciła przedsiębiorstwu energetycznemu bezprawność działania, uzasadniając szczegółowo swoje stanowisko w sprawie. W odpowiedzi na wezwanie Prezesa URE S. Z. (1) potwierdziła, iż pismo z dnia 18 września 2013 r. jest wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu z (...) S.A. z siedzibą w W. w sprawie niezasadzonego wstrzymania dostaw energii elektrycznej w dniu 19 czerwca 2013 r. do jej mieszkania.

Prezes URE pismem z dnia 15 listopada 2013 r. zawiadomił wnioskodawcę i (...) S.A. z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego niezasadzonego wstrzymania w dniu 19 czerwca 2013 r. przez (...) sp. z o.o. na zlecenie (...) S.A. dostaw energii elektrycznej. Ponadto wezwał strony do przedstawienia swoich stanowisk w sprawie wraz ze szczegółowym uzasadnieniem oraz przesłania stosownych dokumentów.

Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w W. przedstawiając swoje stanowisko w sprawie w piśmie z dnia 4 grudnia 2013 r. przedstawiło stan faktyczny sprawy i wyjaśniło, iż: - wstrzymanie dostaw energii elektrycznej nastąpiło w oparciu o przepisy prawa, w sposób zgodny z art. 6 pkt. 3a Pe, w brzmieniu obowiązującym w dniu wstrzymania dostawy energii elektrycznej; - wezwanie do zapłaty z dnia 16 stycznia 2013 r. zostało przesłane wnioskodawcy, podkreślając zarazem, że nie posiada dowodu jego doręczenia; - podstawą korygowania należności były zapisy § 5 pkt 6 i 8 Ogólnych Warunków Umowy i rozliczony został jedynie okres dwóch lat przed wymianą licznika bazując na średnim dobowym zużyciu energii 3,17 kWh określonym w oparciu o wskazania z aktualnie zamontowanego

licznika; - przyczyną wymiany licznika był upływający termin ważności cechy legalizacyjnej licznika, gdyż ważność cechy legalizacyjnej upływała z końcem 2012 r. Na potwierdzenie swojego stanowiska przedsiębiorstwo energetyczne przedstawiło stosowne dokumenty, szczegółowo wskazane przez sąd I instancji.

Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przedstawiając stanowisko w piśmie z dnia 5 grudnia 2013 r. wyjaśniło, iż: - wstrzymanie dostawy energii elektrycznej zostało zrealizowane przez służby techniczne (...) sp. z o.o. na zlecenie (...) S.A. w dniu 19 czerwca 2013 r. zleceniem serwisowym nr (...), poprzez wyłączenie w (...) (na zewnątrz lokalu); - podstawą wstrzymania dostawy energii elektrycznej było powstałe zadłużenie z tytułu niezapłaconych faktur; - wznowienie dostawy energii elektrycznej nastąpiło w dniu 27 czerwca 2013 r. na zlecenie (...) S.A. przez służby techniczne (...) sp. z o.o. zleceniem serwisowym nr (...); - wobec braku dostępu do układu pomiarowego zainstalowanego w lokalu kontroler poboru energii elektrycznej nie mógł dokonać odczytu liczydeł, a odczytu tego dopiero dokonali monterzy realizujący zlecenie wymiany układu pomiarowo-rozliczeniowego w dniu 22 sierpnia 2012 r.; - bezpośrednią przyczyną wymiany układu pomiarowo-rozliczeniowego była upływająca data ważności cechy legalizacyjnej, której ważność upływała z końcem 2012 r.; - układ pomiarowo-rozliczeniowy po zdemontowaniu nie był poddany badaniu laboratoryjnemu; - w przedmiotowej sprawie nie prowadził ze stronami żadnej korespondencji. Do powyższego stanowiska w sprawie przedsiębiorstwo załączyło wskazane przez sąd dokumenty.

Pismem z dnia 16 grudnia 2013 r. Prezes URE wezwał wnioskodawcę do ustosunkowania się do pisma (...) S.A. z dnia 4 grudnia 2013 r. oraz do pisma (...) sp. z o.o. z dnia 5 grudnia 2013 r. W związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym S. Z. (1) w piśmie z dnia 7 stycznia 2014 r. przedstawiła oryginały dokumentów otrzymanych z (...) S.A., tj. wezwanie do zapłaty z dnia 16 stycznia 2013 r.; wezwanie do zapłaty z dnia 17 czerwca 2013 r.; pismo (...) S.A. z dnia 17 stycznia 2013 r.; pismo (...) S.A. z dnia 15 lutego 2013 r. oraz pismo (...) S.A. z dnia 5 lipca 2013 r. Natomiast w piśmie z dnia 12 stycznia 2014 r. S. Z. (1) ustosunkowała się do treści pism przedsiębiorstw energetycznych w sposób szczegółowo zrelacjonowany przez sąd I instancji/k-110/. Pismem z dnia 31 stycznia 2014 r. Prezes URE wezwał strony postępowania administracyjnego – przedsiębiorstwo (...) S.A. i przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. do ustosunkowania się do zarzutów i informacji zawartych w powyższym piśmie z dnia 12 stycznia 2014 r. S. Z. (1).

(...) sp. z o.o. pismem z dnia 18 lutego 2014 r. ustosunkowało się do pisma S. Z. (1) i wskazało, że nie może zgodzić się z zarzutem wskazującym, iż jego pracownik nie dopełnił formalności informacyjnych w trakcie wymiany układu pomiarowo-rozliczeniowego. Natomiast (...) S.A. pismem z dnia 19 lutego 2014 r. podtrzymało swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i oświadczyło, że wezwanie do zapłaty z dnia 17 czerwca 2013 r. wysłane S. Z. (1) nie stanowi powiadomienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3a Pe. Pismem z dnia 15 kwietnia 2014 r. Prezes URE zawiadomił strony postępowania o możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia. Powód i zainteresowany nie skorzystali z możliwości zapoznania się z zebrany materiałem dowodowym, natomiast S. Z. (1) oświadczyła, że rezygnuje z zapoznania się z materiałem dowodowym i nie wnosi żadnych uwag.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powołując dyspozycję art. 6 ust. 3a Pe w brzmieniu obowiązującym w dniu wstrzymania dostarczania energii elektrycznej, tj. w dniu 19 czerwca 2013 r., Sąd Okręgowy stwierdził, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego S. Z. (1), poprzedzone było dwoma skierowanymi do odbiorcy energii elektrycznej wezwaniami do zapłaty, tj. wezwaniem z dnia 16 stycznia 2013 r. do zapłaty kwoty 3 111,81 zł oraz wezwaniem z dnia 17 czerwca 2013 r. do zapłaty kwoty 2 863,00 zł. Zdaniem Sądu zarówno jednak w pierwszym jak i w drugim przypadku nie zostały zachowane określone w art. 6 ust. 3a Pe przesłanki uprawniające przedsiębiorstwo energetyczne do wstrzymania dostawy energii elektrycznej.

Wezwanie do zapłaty z dnia 16 stycznia 2013 r. zostało przesłane do odbiorcy listem poleconym jednakże (...) ani zainteresowany nie posiadają potwierdzenia odebrania wezwania przez S. Z. (1), które to potwierdzenie jest wymagane w art. 6 ust. 3a Pe. Wprawdzie powód podnosił, że fakt otrzymania powyższego wezwania odbiorca potwierdził w toku

postępowania przed Prezesem URE w piśmie z dnia 18 września 2013 r., jednakże zdaniem Sądu I instancji powołanie się we wniosku na fakt otrzymania wezwania do zapłaty nie stanowi dowodu, w jakiej dacie wezwanie zostało doręczone. Nie można zatem ustalić daty rozpoczęcia biegu terminu do zapłaty oraz daty, w której przedsiębiorstwo energetyczne było uprawnione do realizacji uprawnienia do wstrzymania dostaw energii do lokalu odbiorcy. Sam fakt zalegania z płatnością za dostarczoną energię elektryczną nie stanowi natomiast automatycznej i samoistnej podstawy do wstrzymania odbiorcy dostaw energii elektrycznej. Jedynie na podstawie treści korespondencji prowadzonej ze S. Z. (2) można było wywnioskować, że wezwanie do zapłaty dotarło do odbiorcy. Jednak data jego doręczenia nie została przez powoda i zainteresowanego w żaden sposób wykazana, co w ocenie Sądu I instancji oznaczało, że w świetle przepisu art. 6 ust 3a Pe brak było podstaw do zlecenia wstrzymania dostaw energii w dniu 19 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy zaznaczył przy tym, że okoliczność nieposiadania dowodu doręczenia wezwania z dnia 16 stycznia 2013 r. nie była w toku postępowania odwoławczego przez powoda oraz (...) kwestionowana.

Ponadto jak zauważył Sąd, już w piśmie z dnia 17 stycznia 2013 r. powód (...) poinformował odbiorcę o rozłożeniu na raty zapłaty kwoty 3 111,81 zł i przedstawił harmonogram spłat, w którym wyznaczył nowe terminy zapłaty. Zgodnie z harmonogramem termin płatności ostatniej raty upływał w dniu 30 października 2013 r. Fakt doręczenia tego pisma nie budzi wątpliwości w świetle okoliczności sprawy. Treść pisma z dnia 17 stycznia 2013 r. jako noszącego późniejszą datę prowadzi do wniosku, iż wezwanie do zapłaty z dnia 16 stycznia 2013 r. wraz z zagrożeniem wstrzymania dostaw energii elektrycznej (nawet jeżeli zostało wcześniej odbiorcy doręczone) zostało przez (...) odwołane i utraciło moc prawną. Z tego względu upadła również możliwość realizacji wynikającego z art. 6 ust. 3a Pe uprawnienia do wstrzymania dostaw energii do lokalu odbiorcy. Wobec określenia w piśmie z dnia 17 stycznia 2013 r. nowego terminu zapłaty najwcześniejszy termin, kiedy możliwe było wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, upływał dopiero po 30 listopada 2013 r., a i to dopiero po skierowaniu do odbiorcy kolejnego wezwania do zapłaty z zagrożeniem wstrzymania dostaw energii w przypadku nieuregulowania należności.

Co więcej, zlecenie wstrzymania dostaw energii elektrycznej, które zostało wystawione przez (...) w dniu 17 czerwca 2013 r., a skierowane do realizacji przez (...) sp. z o.o. informowało o zupełnie innej kwocie zadłużenia, wyliczonej na podstawie innych faktur VAT, z innym terminem płatności niż wezwanie z dnia 16 stycznia 2013 r. Było bowiem tożsame jedynie z danymi znajdującymi się w wezwaniu do zapłaty z dnia 17 czerwca 2013 r., z którym to S. Z. (1) nie mogła się zapoznać przed dniem wstrzymania dostarczania energii elektrycznej tj. przed dniem 19 czerwca 2013 r., ponieważ odebrała je dopiero w dniu 20 czerwca 2013 r. Jednak pismo z dnia 17 czerwca 2013 r. nie było powiadomieniem w rozumieniu art. 6 ust. 3a Pe, co w toku postępowania przed Prezesem URE przyznał powód (...) w piśmie z dnia 19 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy podkreślił jednak, że w dniu wystawienia zlecenia serwisowego, tj. 17 czerwca 2013 r. (...) również nie posiadała dowodu doręczenia odbiorcy wezwania do zapłaty z dnia 16 stycznia 2013 r., a mimo to zlecenie takie zostało wystawione. W celu uzyskania prawa do realizacji uprawnienia wynikającego z art. 6 ust. 3a Pe (w brzmieniu obowiązującym w dacie wstrzymania dostarczania energii elektrycznej) w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawa przedsiębiorca powinien ponownie skierować do S. Z. (1) wezwanie do zapłaty, zawierające zagrożenie wstrzymania dostaw i uzyskać dowód doręczenia tego wezwania adresatowi. Dopiero zaś po spełnieniu tych wymogów i z zachowaniem terminu ustawowego, możliwe było w ocenie Sądu wstrzymanie dostaw energii do lokalu odbiorcy.

Sąd Okręgowy miał też na uwadze, że przedsiębiorstwo energetyczne w przedmiotowej sprawie, w sposób wadliwy określiło kwotę do której zapłaty zobowiązana była S. Z. (1). W wezwaniu do zapłaty (...) z dnia 17 czerwca 2013 r. kwota wynikająca z faktury nr (...) została określona w wysokości 542,84 zł, to jest w innej wysokości niż w fakturze wystawionej w dniu 1 listopada 2012 r. i dopiero czynności podejmowane po wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej do lokalu zajmowanego przez odbiorcę doprowadziły do ustalenia wysokości należności, do której zapłaty była ona zobowiązana. Tylko natomiast prawidłowe określenie kwoty pieniężnej w wezwaniu wystosowanym w trybie art. 6 ust. 3a Pe w sposób nie budzący wątpliwości odbiorcy końcowego, daje dostawcy możliwość wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Już zatem też sam fakt, iż należność wynikająca z faktury była podawana w różnej wysokości, co mogło budzić uzasadnione wątpliwości w przedmiocie rzetelności zaległej płatności, stanowił zdaniem Sądu samoistną

i wystarczającą podstawę do uznania, iż wstrzymanie energii elektrycznej na podstawie faktury dotkniętej tak istotną wadą przesądza o niezasadności zastosowania instytucji przewidzianej w art. 6 ust. 3a Pe.

Uwzględniając profesjonalny charakter działalności prowadzonej przez (...), Sąd Okręgowy podkreślił, że pomyłki przedsiębiorstwa energetycznego w zakresie ustalenia kwoty do zapłaty za zużycie energii elektrycznej nie mogą powodować negatywnych konsekwencji dla odbiorcy końcowego.

Odnosząc się natomiast do zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego, Sąd Okręgowy odwołując się do ugruntowanego orzecznictwa, wskazał, że przedmiotowe zarzuty, wobec kontradiktoryjnego procesu przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie mogły okazać się skuteczne. Nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to nie mogą one być one oceniane w postępowaniu sądowym mającym na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu od początku, przy wszechstronnym zbadaniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy i z uwzględnieniem zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązków dowodowych stron w postępowaniu cywilnym.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności odwołanie podlegało oddaleniu na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł stosownie od jego wyniku, na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości złożył powód, który zarzucił:

- naruszenie art. 6 ust 3 a w zw. z art. 3 pkt 15 Pe w zw. z art. 61 § 1 k.c., art. 229 k.p.c. oraz art. 75 k.p.c., poprzez jego błędną wykładnię, która uzależnia wywołanie skutków powiadomienia na podstawie art. 6 ust 3a Pe od jego doręczenia za zwrotnym potwierdzeniem odbioru;

- naruszenie art. 6 ust 3a Pe, polegające na błędnej wykładni tego przepisu, sprowadzającej się do uznania, iż dla wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne konieczna jest tożsamość zaległych należności za energię elektryczną wskazanych w powiadomieniu określonym w art. 6 ust 3a Pe oraz w zleceniu wstrzymania dostaw energii elektrycznej wystawionym przez przedsiębiorstwo świadczące usługi dystrybucji energii, pomimo zwlekania z zapłatą należności za energię przez odbiorcę w dacie wstrzymania dostaw oraz dochowaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne procedury przewidzianej w art. 6 ust 3a Pe;

- naruszenie art. 479⁴⁶ § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 479⁴⁹ k.p.c. w zw. z art. 479⁵³ k.p.c., poprzez przyjęcie, że uchybienia proceduralne, popełnione przez Prezesa URE nie mogą być przedmiotem postępowania sądowego przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Podnosząc powyższe skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie odwołania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Nadto skarżący wnosil o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wnosil o oddalenie apelacji w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja okazała się bezzasadna.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, jak również właściwej subsumpcji w płaszczyźnie rozważanego, obowiązującego w czasie działań powoda, art. 6 ust.3a prawa energetycznego/dalej Pe/. Powyższe ustalenia faktyczne, które nie były zresztą kwestionowane, Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne. Przechodząc do oceny zarzutów apelacyjnych należy wskazać w pierwszej kolejności, iż strona powodowa nie wysłała do zainteresowanej S. Z. (1) wezwania do zapłaty, które byłoby prawnie skuteczne. Jeżeli chodzi o wezwanie z dnia 16 stycznia 2013 r./ k-10 akt adm./ to spełniało ono formalnie wymogi art. 6 ust.3a Pe. Niemniej jednak, niezależnie od braku właściwego dowodu jego doręczenia/ o czym będzie mowa w dalszym toku niniejszych rozważań/ zostało ono anulowane mocą pisma, wysłanego dzień później, tj. z dnia 17 stycznia 2013 r./k-12 akt adm. /, w wyniku którego

przedmiotowa należność w kwocie 3 111,81 zł została rozłożona na raty, przy czym termin płatności ostatniej upływał w dniu 30 października 2013 r. Następnie należność ta została zmniejszona w wyniku przeprowadzonej korekty do kwoty 2 859,69 zł, która mocą pisma z dnia 15.02.2013 r./k-11 akt adm./, została rozłożona na raty, zaś termin płatności ostatniej przypadał w dniu 13 czerwca 2014 r. Strona powodowa, powołując się na rozprawie apelacyjnej na „automatyczne anulowanie planu ratalnego” nie była w stanie wskazać, kiedy miało ono miejsce, mocą jakiej czynności nastąpiło, ostatecznie wskazała iż „najpóźniej” w dniu sporządzenia zlecenia wstrzymania energii. W związku z tym już z wyżej wskazanych przyczyn wezwanie z dnia 16 stycznia 2013 r. nie mogło odnieść skutku, co zasadnie ocenił Sąd Okręgowy. Niezależnie od tego prawidłowo Sąd I instancji przyjął, iż powód nie dysponował dowodem doręczenia wezwania S. Z. (1) / z dnia 16.01.2013r./ do zapłaty. Zarzuty apelacji dotyczące błędnej wykładni art. 6 ust.3a Pe oraz naruszenia wskazanych przepisów k.c., k.p.c. i k.p.a. są nietrafne. Powyższy przepis Pe nie wymaga istotnie „zwrotnego poświadczenia odbioru” jako takiego, nie mniej jednak wymaga wykazania w sposób nie budzący wątpliwości daty doręczenia wezwania, skoro od daty jego doręczenia biegnie ostateczny, 14 dniowy termin do zapłaty należności. Tymczasem między stronami było niesporne, iż zainteresowana otrzymała wezwanie do zapłaty z dnia 16 stycznia 2013 r./ co wynikało z korespondencji/, nie mniej jednak nie wiadomo było dokładnie - kiedy. Strona powodowa nie była w stanie żadnym dokumentem daty tej precyzyjnie wykazać. Najprostszym sposobem wykazania tej okoliczności/ i jak się wydaje najczęściej stosowanym w obrocie urzędowym/ jest zwrotne poświadczenie odbioru, którego brak podkreślił Sąd Okręgowy. Niemniej jednak możliwe są różne sposoby, np. potwierdzenie na kopii wezwania tej daty przez zainteresowanego etc., czego Sąd I instancji wcale nie kwestionował. Jednakże strona powodowa, jak wskazano wyżej, nie dysponowała żadnym dowodem, który precyzyjnie potwierdzałby datę czynności doręczenia, w konsekwencji nie było wiadomo, kiedy upłynął ustawowy termin do zapłaty należności, wskazany w piśmie z dnia 16.01. 2013r., uprawniający do wstrzymania dostaw energii. Niezależnie od tego, co już omówiono wyżej, że skutki tego wezwania zostały anulowane, mocą powtórzonej czynności rozłożenia płatności na raty, przy czym termin płatności ostatniej przypadał blisko rok później w stosunku do daty wyłączenia energii S. Z. (1). W konsekwencji strona powodowa uznając, jak twierdzi, że plan ratalny ekspirował/ choć nie wiadomo kiedy i na podstawie jakich zdarzeń/, winna wystosować do zainteresowanej S. Z. nowe wezwanie do zapłaty, spełniające wymogi art.6 ust.3a Pe. Okoliczności, że wezwanie z dnia 17 czerwca 2013 r./k - 4 akt postępowania administracyjnego/ nie spełniało w sposób oczywisty wymogów ustawowych nie kwestionowała nawet w apelacji sama skarżąca. Niezależnie od tego, mimo że został tam wyznaczony niewłaściwy termin / 7- dniowy/ pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sadowego, strona powodowa, naruszając nie tylko prawo, ale i dobre obyczaje, nawet „nie poczekała” na doręczenie tego wezwania zainteresowanej, w dniu 17 czerwca 2013 r. wystawiono zlecenie serwisowe wstrzymania energii, które zostało wykonane przez (...) sp. z (...) w dniu 19 czerwca 2013 r.. Tymczasem pismo z dnia 17 czerwca 2013 r, S. Z. (1) otrzymała w dniu 20 czerwca 2013 r., a zatem już po wstrzymaniu energii.

W tej sytuacji, wobec braku skutecznego wezwania do zapłaty, przedmiotowe wstrzymanie dostaw było nieuzasadnione. Nie ma więc z tego punktu widzenia znaczenia podnoszony przez skarżącą problem braku konieczności tożsamości zaległych należności wskazanych w powiadomieniu wystawionym w trybie art. 6 ust.3a Pe i zleceniu wstrzymania dostaw, który to dokument/ zlecenie serwisowe/ nie wymaga wskazania kwotowego zaległości. Nie mniej jednak niespójne są czynności strony powodowej, która sama „nie mogła się zdecydować” i nie była władna prawidłowo wyliczyć, ile wynosi zaległość S. Z. (1), skoro początkowa zaległość z faktury nr (...)/ wskazana w wezwaniu z dnia 16.01. 2013 r./k-10 akt adm./ została skorygowana do kwoty 542, 84 zł wskazanej w „wezwanie” z dnia 17.06.2013r./ k-4 ak adm./ i powielonej w zleceniu serwisowym / k-126 akt.adm/.

Niezasadny był też wskazany w odwołaniu zarzut naruszenia art. 77§1 w zw. art.7 k.p.a., do którego nawiązuje ostatni zarzut apelacji, skoro sprawa została właściwie wyjaśniona przez pozwanego oraz Sąd I instancji, zaś kwestia powyższych wezwań i zlecenia została omówiona w motywach Sądu Okręgowego, jak i wyżej przez Sąd Apelacyjny. Niezależnie od tego należy zauważyć, iż kwestie wadliwości zastosowania przepisów postępowania administracyjnego, które w niniejszej sprawie nie miały miejsca, mogą skutkować wyjątkowo wyeliminowaniem decyzji z obrotu prawnego, np. rażąco naruszającej prawo czy spełniającej przesłanki nieważności, kiedy naruszeń tych sąd nie jest władny konwalidować w wyniku postępowania cywilnego. Strona okoliczności i argumentów, które prowadziłyby do wykazania tego typu uchybień przy wydawaniu zaskarżonej decyzji nie podnosiła, w konsekwencji zarzuty naruszenia

wskazanych przepisów k.p.c./ art. 479⁴⁶, 479⁴⁹, 479⁵³/, nawet niezrozumiale w kontekście ich uzasadnienia, należało uznać za chybione.

W związku z powyższym apelacja jako bezzasadna z mocy art. 385 k.p.c. podlegała oddaleniu, co na podstawie wskazanego przepisu oraz art. 108§1 k.p.c. w zw. art.98§1 i 3 k.p.c. implikowało orzeczenie jak na wstępie.